

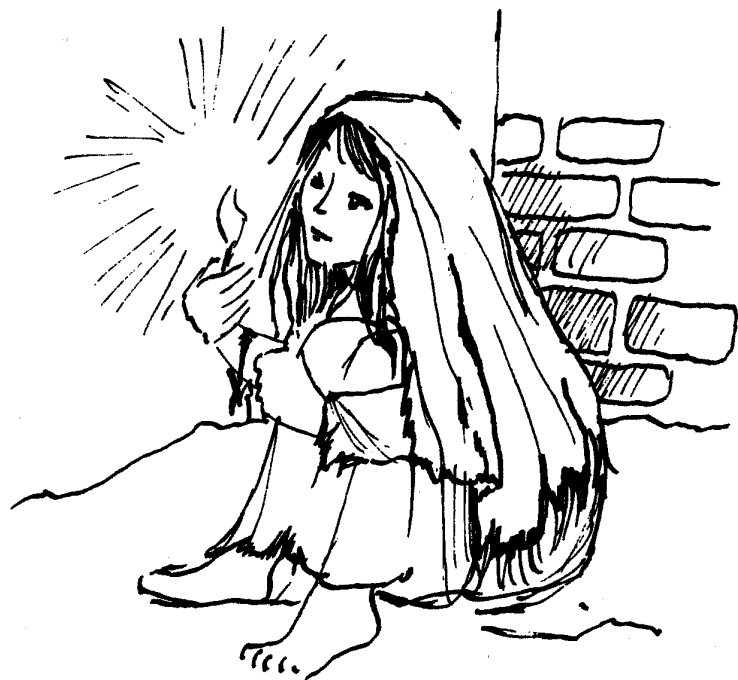
Le Pueretta con le Flammiferos

Il faceva un tremende frigido; il nivava e comenciava annoctar, il era etiam le ultime vespere del anno, le vigilia del anno nove. In iste frigido e in iste tenebras iva in le strata un pueretta paupere con capite discoperte e pedes nude; es ver que illa portava pantoflas quando illa partiva del domo, sed a que bono? Le pantoflas era multo grande, su matre los haveva usate, si grande illos era e le parva los perdeva, precipitante se a transverso le strata al momento ubi duo vehiculos passava velocemente, un del pantoflas non era retrovabile, e un puero escampava con le altere; ille diceva que illo poteva servir de cuna quando ille ipse haberea infantes.

Ibi le pueretta iva a nude parve pedes que era rubie e blau de frigido; in un vetere avantal illa teneva un quantitate de flammiferos e un fasce illa portava in le mano; nullo haveva comprate de illa tote le die; nullo la haveva donate un soldo; affamate e refrigidate illa iva e pareva si opprimate, le povretta! Le floccos de nive cadeva in su longe capillos jalne con le belle buclas circum le nuca, sed a iste ornamento illa non pensava. Per omne fenestras brillava le lumines, e in le strata il haveva un odor deliciose de oca rostite; como dicite, il era le vigilia del anno nove, e a isto illa pensava.

In un angulo inter duo domos, le un saliva in le strata un pauco plus que le altere, ibi illa sedeva e quattava; sed illa haveva ancora plus frigido, e illa non osava ir a domo post que illa non haveva vendite ulle flammiferos, non recipite un sol soldo, su patre la batterea, e etiam a domo il faceva frigido, illes haveva solmente le tecto directemente super se, e ibi le vento penetrava ben que palea e pannellos era mittite in le plus grande fissuras. Su parve manos era quasi torpide de frigore. Oh, un parve flammifero facerea ben. Si illa solmente osava tirar un ex le fasce, incender lo al muro e tepidar le digitos. Illa extraheva un, “ritch!” como illo vomitava scintillas, como illo ardeva! Le flamma era calide e clar como un parve candela quando illa teneva le mano circum illo; illo era un lumine estranie; il pareva al pueretta que illa sedeva ante un grande estufa de ferro con bollas e cilindro de laton; le foco ardeva si agradabile, calefaceva si ben; oh no, que era illo? – Le parva extendeva jam le pedes pro etiam calefacer se istos, ... tunc le flamma se extingueva. Le estufa desapareva, illa sedeva con un pecietta del flammifero consumite in le mano.

Un altere era incendiante, illo ardeva, illo brillava, e

ubi le luce illuminava le muro, isto deveniva transparente como un velo; illa regardava directemente ad in le camera ubi le tabula stava ponite, con un blanchissime copertura de tabula, con porcellana fin, e deliciosemente fumava le oca rostite, reimplete de prunas sic e pomos; e lo que era ancora plus splendide: le oca saltava ex le platto, titubava, con furchetta e cultello in le dorso, per le solo; directemente verso le paupere puera illo veniva; tunc le flammifero se extingueva, e solmente le compacte muro frigide era visibile.

Illa incendeva ancora un. Tunc illa sedeva sub le plus belle arbore de Natal; illo era ancora plus grande e plus adornate que illo que illa per le porta vitree habeva vidite a presso del ric negociante le Natal passate; mille candelas flagrava super le verde brancas, e imagines multicolor, como illos que imbelliva le vitrinas, la regardava. Le parva extendeva ambe manos in alto – tunc le flammifero se extingueva; le multe candelas de Natal ascendeva semper plus in alto, illa videva que illos nunc era le stellas clar, un de illos cadeva e faceva un longe stria de foco super le celo.

“Nunc alicuno mori!” diceva le parva, post que le vetule granmatre, le sol qui habeva essite bon con illa, habeva dicite: Quando un stella cade, un anima ascende a Deo.

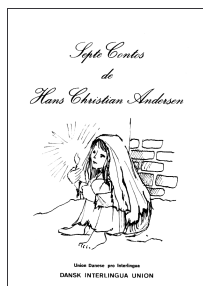
Illa incendeva de novo un flammifero al muro, illo splendeva a omne partes, e in le splendor stava le vetule granmatre, si clar, si lucente, si clemente e benedicta.

“Granmatre!” clamava le parva, “oh, prende me con te! Io sape que tu va disparer quando le flammifero se extinguer, disparer como le calide estufa, le deliciose oca rostite, e le grande benedicta arbore de Natal!” – e illa incendeva in haste tote le flammiferos restante in le fasce; illa voleva retener granmatre; e le flammiferos luceva con un tal splendor que il era plus clar que al luce diurne. Granmatre habeva nunquam essite si belle, si grande; illa levava le pueretta a in su bracio, e illas volava in splendor e jubilo si altermente, si altermente; e ibi il habeva nulle frigido, nulle fame, nulle pavor – illas era a presso de Deo.

Sed in le angulo al domo sedeva in le frigide matinata le pueretta con genas rubie, con un surriso al bucca – morte de frigido le ultime vespere del anno passate. Le matino del anno nove nasceva super le parve cadavere que sedeva con le flammiferos del quales un fasce era quasi consumite per foco. Illa ha volite calefacer se, diceva gente; nullo sapeva le belle que illa habeva vidite, in qual gloria illa con le vetule granmatre habeva entrate al jubilo del anno nove.

Le texto es publicate in occasion del 200-esime anniversario de H.C. Andersen. Iste version es del libro “Septe Contos de Hans Christian Andersen” traducite in interlingua per H.P. Frodelund e illustrate per Gert Tamboer, professor del artes graphic a Utrecht, Nederland (publicate per Dansk Interlingua Union, 1975)
© 2005 Dansk Interlingua Union (www.interlingua.dk)
Le designo portrait del logo sur pagina 1 es © 2005 Henrik Breinstrup

H.C. ANDERSEN IN INTERLINGUA

● **“Sept Contos de Hans Christian Andersen”**, traducite per H.P. Frodelund, Dansk Interlingua Union, 1975, 36 pp. A5, illustrate per professor Gert Tamboer, Nederland. *Contento:* Le Pueretta con le Flammiferos, Le perseverante Soldato de Plumbo, Le nove Roba del Imperator, Le Princessa super le Piso, Il es absolutamente certe, Le Prince maligne, Post mille Annos.

● **“Ab le Tresor de Contos per H.C. Andersen”**, per Christina Brandt & Thomas Breinstrup, Servicio de Libros UMI, Nederland, 1987, 106 pp. A5, illustrate per Henrik Breinstrup, Vilhelm Pedersen e Lorenz Frølich, ISBN 90-71196-07-0. *Contento:* Le Accenditor, Ole Claude-oculos, Le Fede Anatetto, Le Porchero, Parve Claus e Grande Claus, Le Fidantiates, Le Coffro Volante, Le Umbra, Le Parve Sirena, Le Gnomo presso le Salsiciero, Illa Non Valeva, Le Rossiniolo, Le Gutta de Aqua, Le Agulia de Sarcir, Le Pastora e le Netta-Camino, Lo que Papa face, sempre es lo correcte.

● **“H.C. Andersen: Contos e historias”** (in le serie: Classicos in Interlingua), traducite per Thomas Breinstrup, Servicio de Libros UMI, Nederland, 1995, 84 pp. A5, illustrate per Henrik Breinstrup, Vilhelm Pedersen e Lorenz Frølich, ISBN 90-71196-37-2. *Contento:* Le Flores del Parve Ida, Pollicetta, Le Puero Mal Educate, Le Abiete de Natal, Le Collina del Elfes, Le Scarpas Rubie, Le Saltatores, Le Historia de un Matre, Le Collares, Le Lino, Ave Phenice, Cinque ab un Siliqua de Piso, Duo Virgines, Agreste, Le Homine de Nive, Le Schilling Argentin, Le Theiera, Celate non es Oblidate, Le Dies del Septimana, Le Pulice e le Professor.

